

Sygn. akt VII Ka 740/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Sędziowie: SO Magdalena Chudy (spr.)

SO Anna Górczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marzena Wach

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Małgorzaty Stypułkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013r.

sprawy oskarżonego M. D. o przestępstwo z art.288§1 kk w zw z art. 57a§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 6 czerwca 2013r. sygn. akt VII K 361/13

orzeka:

I zaskarżony wyrok zmienia w ten tylko sposób, iż na podstawie art.72§1 pkt.5kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

II pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

M. D. został oskarżony o to, że:

w dniu 16 marca 2013 r. w O. na parkingu niestrzeżonym przy ulicy (...) umyślnie z pobudek chuligańskich dokonał uszkodzenia samochodu marki S. (...) o nr rej. (...) poprzez rzucenie w dach szklaną butelką po piwie, co spowodowało wgniecenie i zarysowanie powłoki lakierniczej dachu powodując straty o łącznej wartości 1000 zł na szkodę A. R., przy czym czynu tego dokonał działając publicznie, bez powodu, okazując rażące lekceważenie porządku prawnego - tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 06 czerwca 2013r., sygn. akt VII K 361/13:

I. oskarżonego M. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono oskarżonemu na okres próby 4 (czterech) lat i oddał go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej A. R. kwoty 1000 (jeden tysiąc) złotych;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, zaskarżając orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze na korzyść oskarżonego. Apelujący wyrokowi zarzucił obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na jego treść, a mianowicie art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 6 k.p.k. poprzez nieorzeczenie wobec oskarżonego, co do którego skierowano do Sądu wniosek o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 § 1 k.p.k., środka probacyjnego w postaci powstrzymywania się nadużywania alkoholu, podczas gdy wniosek prokuratora zawierał orzeczenie tego środka, uzgodnionego z oskarżonym.

W oparciu o powyższy zarzut, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez orzeczenie wobec oskarżonego obok kary i środków karnych, środka probacyjnego w postaci powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacji nie sposób odmówić słuszności.

Tytułem wstępu wskazać należy, że Sąd Rejonowy po dokonaniu prawidłowej, zgodnej z treścią art. 7 k.p.k. oceny dowodów i opartych na niej, a stanowiących podstawę rozstrzygnięcia o istocie sprawy ustaleń, w pełni zasadnie przyjął, iż M. D. dopuścił się popełnienia czynu ujętego w ramy kwalifikacji prawnej z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 57 a § 1 k.k. Podkreślając prawidłowość przyjętych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji także i oceny prawnej przestępczego zachowania oskarżonego, słuszne są wątpliwości skarżącego wskazujące na wadliwość formalną zaskarżonego wyroku w kontekście realizacji warunków wydawania wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy określonych w art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. Przepis art. 335 § 1 k.p.k. wprowadza do procesu karnego element negocjacji procesowych pomiędzy oskarżycielem a oskarżonym. Jest przy tym sprawą oczywistą, że owe "uzgodnienia", o których stanowi wyżej wymieniony przepis, dotyczą treści wniosku prokuratora, z jakim ten występuje do sądu. Wniosek prokuratora o orzeczenie "uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego", jest w tym sensie wiążący dla sądu, że potrzeba dokonania zmiany w jego treści, wymaga dokonania modyfikacji wniosku z udziałem stron bądź skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k. - "jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych"; zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2011 r., V KK 382/10, LEX nr 785292). Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, że sąd nie może samodzielnie dokonać zmian w treści wniosku złożonego przez prokuratora na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., a każda samodzielna zmiana treści takiego wniosku przez sąd stanowi zmianę warunków porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a oskarżonym, co w konsekwencji oznacza, że sąd wymierza oskarżonemu karę, na którą prokurator i oskarżony nie wyrazili zgody. Jeżeli zatem sąd orzeka na posiedzeniu z wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy, bez uprzedniej modyfikacji stanowiska stron, karę inną od proponowanej przez oskarżyciela, albo też karę na którą oskarżony nie wyraził wcześniej zgody, to tym samym narusza art. 335 § 1 k.p.k. i art. 343 § 7 k.p.k. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2009 r., III KK 33/09, R-OSNKGW 2009, poz. 75).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, że prokurator umieścił w akcie oskarżenia - zgodnie z dyspozycją art. 335 § 1 k.p.k. - wniosek o wydanie wyroku skazującego wobec oskarżonego M. D. i wymierzenie mu uzgodnionej kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszania jej wykonania, obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej A. R. w kwocie 1000 złotych oraz obowiązku powstrzymywania się od naużywania alkoholu. Stosownie do treści art. 343 § 1 k.p.k. w zw. z art. 339 § 1 pkt

3 k.p.k. Sąd Rejonowy wniosek ten rozpoznał i uwzględnił na posiedzeniu, jednakże pominął w części dyspozycyjnej wyroku istotny element tego porozumienia, jakim był obowiązek probacyjny w postaci powstrzymywania się od naużywania alkoholu.

Sąd I instancji dostrzegł wskazane uchybienie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (k. 69v), co sugeruje, że ma ono jedynie redakcyjny charakter- i jako taka wada wyroku mogło zostać skonwalidowane na etapie postępowania odwoławczego. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, iż na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązał oskarżonego w okresie próby do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, w pozostałym zakresie orzeczenie utrzymując w mocy (art. 437 § 1 i 2 k.p.k.)

O kosztach procesu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k., gdyż za zwolnieniem oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych przemawiają zasady słuszności. Postępowanie odwoławcze i korekta wyroku Sądu I instancji były konsekwencją omyłki popełnionej przez ten Sąd.